

ಗಿಣಂಜಲಿ ಜಾಣತನ

ಮುಸ್ತಂಜೆಯ ಒಂದು ದಿನ. ಆಕಾಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಕರೀ ಮೋಡ ಕೆವಿದಿತ್ತು. ಮಳೆ, ಈಗಲೇಂ ಆಗಲೇಂ ಬರುವಂತಿತ್ತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹಾರಿ ಬಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಗಿಣಂಜಲಿಯಾದು ಹಾಸಿನಿಂದ ಬಳಲಿ, ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗತೊಡಿತು. ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಳಿ ಬಂದಾಗ, ಅದು 'ಪುರ್' ಎಂದು ಹಾರಿ ಎದುರಿಗ್ತ ಅಂಗಡಿಯಾಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಸ್ಟ ಮೂಟಿಗಳ ಸಂದರ್ಭೋಳಗೆ ಅವಿತುಕೊಂಡಿತು. ಹಗಲು ಸರಿದು ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಅಂಗಡಿಯ ಬಾಗಿಲೂ ಮುಷ್ಟಿತು. ಒಳಗೆ ಮಾತ್ರ, ಒಂದು ಮಿನ್ನ ಮಿನ್ನ ದಿವಿಪ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಬಳಿಕ ಮೂಟಿಗಳ ಸಂದರ್ಭಲಿ ಅವಿತ ಆ ಗಿಣ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಸುಪ್ಪುಷುತ್ತ ಒಂದು ತುದಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನ ಮಾತ್ರ ಆಚೆ ತೂರಿ. ಅತ್ಯ ಇತ್ತ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ವಿಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನುಕೇ ತದ ಅಂದಕೊಳ್ಳುತ್ತ 'ಪುರ್' ಎಂದು ಹಾರಿ ಬಂದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅಳ್ಳಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಕಾಳು — ಕಡೆ ತೆಕ್ಕಿ ತಿನ್ನತೊಡಿತು. ಅವುರ್ವಲೀ ಆ ಅಂಗಡಿಯ

ಅರವಿಂದ ಜಿ. ಜೋಣಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸಹಿತ್ತು

ಮುಂಬಾಗಿಲೆನ ಮೇಲ್ಮೈಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಗಡವ ಬೆಕ್ಕೆಂದು ನುಸ್ಕಿ ಬಂದಿತು.

ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕಾಳು ತಿನ್ನತ್ತಿದ್ದ ಗಿಣಯ ಕಂಡು ಅದರ ಬಾಯಿ ತುಂಬ ನೀರೂರಿತು. ಅದು ಮನದಲ್ಲೇ 'ಆಹಾ... ಎಂಥಾ ಮುದ್ದು ದ ಗಿಣ, ತನಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಆಹಾರವೇ ದಕ್ಕಿದೆ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾ ಕೆಷ್ಟೆ' ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಗಿಣಯ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಳು ತಿನ್ನಲು ಏರಡು ಪ್ರಷ್ಟ ಇಲೀಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಒಂದು ಕಡೆ ಮುದ್ದಾದ ಗಿಣ, ಮತ್ತುಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಷ್ಟ ಇಲೀಗಳು. ಆಹಾ, ಬೆಳ್ಳಿಗಂತೂ ಮಿಂಬಿಯೋ ಮಿಂಬಿ ಏರಡೂ ತನಗೆ ಸ್ತೀಯವಾದ ಆಹಾರವೇ. ಆದರೆ, ತಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಕಬಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಅದು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಅಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಅದರ ಮುಂದಿನ್ನ ಬಿಗಾಲು, ಪ್ರಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಷ್ಟ ಟಿನ್ ದಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಗುಲಿತು. ಮರುಕ್ಕಣವೇ ಆ ದಷ್ಟ 'ದಭಾ' ಎನ್ನುವ

ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಡಿತು.

ತುಂಬು ಆಲ್ಲಿಂದ ಇಲಿಗಳ ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿ ನಿತವು. 'ಒಮ್ಮೋ ತಮಗೇನೋ ಆಪತ್ತು ಕಾದಿದೆ' ಎಂದರಿತ ಅವು ಸರಸರನೇ ಓಡಿ ಬಿಲ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಒಂಟಿಯಾದ ಗಿಣ ನಾನೇನಪ್ಪು ಮಾಡೊಂದು ಎನ್ನತ್ತು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾವಣೆಯ ಕೊಕ್ಕಿಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಳದಪ್ಪು ಉದ್ದದ ಹಗ್ಗ ಕಂಡಿತು. ತದಮಾಡರೇ ಅದು ಪುರ್ ಎಂದು ಹಾರಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಉಯ್ಯಾಲೆ ತರಹ ಬೆಕ್ಕುತ್ತ, ಎದುರಿಗ್ತ ಮಾಡಿನೋಳಗೆ ಕುಳಿತ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಅಣಿಸುವ ರೀತಿ ಜೋರಾಗಿ ಕೊಗೆತೊಡಿತು. ಗಿಣಯ ಆಟಿಂದ ರೋಪಗೊಂಡ ಆ ಗಡವ ಬೆಕ್ಕುತ್ತ ತಾಳು ಬಾಡೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿ 'ಭಂಗ' ಎಂದು ರಭಸದಿಂದ ಹಗ್ಗದತ್ತ ಜಿಗಿದು ಗಿಣ ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದಾದಾಗ, ಅದು ಆಯತ್ತಿದ್ದ ಧೋಪ್ ಎಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಡಿತು. ಇದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಣ ಗಿಣ, ಬೆಕ್ಕು ನುಸ್ಕಿ ಬಂದ ಮಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಆಚೆ ಹಾರಿಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇತ್ತ ತಾನು ಆಚೆ ಪ್ರಷ್ಟ ಯಾವ ಆಹಾರವೂ ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತ ಆ ಗಡವ ಬೆಕ್ಕು ಬಾಲ ಮುದರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಲೆ ಸೇರಿತು. ■